

1. čítanie: Prís 31,10-13.19-20.30-31

Dnešné prvé čítanie predstavuje veľmi známy a často spomínaný úryvok o ideálnej a pracovitej žene. Tento text sa zvyčajne uvádza vo vlastnom zmysle, to znamená, že naozaj hovorí o čnostnej žene. Jej hlavnou vlastnosťou je kreativita a múdrosť. Tak je na úžitok svojmu domu a robí radosť svojmu mužovi. Preto jej patrí chvála a podiel na tých dobrách, ktoré vyprodukovala.

Taká reč o žene v dávnych dobách bola zriedkavá. Písmo sväté však je knihou, ktorá hodnotí jednotlivé dobrá podľa Božieho poriadku, a preto si osobitne všíma aj ženy, siroty a vdovy. Biblická kultúra teda predchádza sociálny rozvoj spoločnosti a má vplyv na utváranie sociálnych vzťahov.

Jestvuje však aj alegorický výklad, ktorý si pod pracovitou ženou predstavuje múdrosť. Múdrosť je usilovná, čnostná, nábožná, je nad perly, nemá núdzu o zisk, robí dobre, nikdy nie je na škodu... Záverečné slová chvály ženy vyznievajú ako oslava múdrosti, ktorej patrí ovocie jej príčinlivosti a náležitá chvála.

2. čítanie: 1Sol 5,1-6

Druhé čítanie tejto, už predposlednej, nedele liturgického roka nám prináša veľmi výraznú tému do nášho života, a to tému Ježišovho návratu. Je azda možné pripustiť, že prví kresťania boli presvedčení o časovo blízkom návrate Ježiša. Toto presvedčenie potom pôsobilo ako prvok veľkej dynamiky v týchto spoločenstvách. Prví kresťania sa snažili rýchlo nasmerovať svoj život na eschatologické hodnoty a žili v bezprostrednom očakávaní posledných čias.

Naša bdelosť však nemá byť o nič menšia, pretože v textoch tohto čítania máme vidieť aj opis Božej milosti, ktorú nám Boh ponúka každý deň, čiže Ježišov návrat sa v istom zmysle uskutočňuje aj teraz. Kresťania v Solúne majú teda žiť ako deti svetla. Pavol povzbudzuje nielen Solúnčanov, ale aj nás, aby sme eschatologické témy prežívali s patričnou dávkou radosti a túžby po Spasiteľovi. Napokon, posledná veta tohto úryvku to výslovne pripomína: *Nespime teda ako ostatní, ale bdejme a budme triezvi.*

Evanjelium: Mt 25,14-30

Evanjeliové podobenstvá je potrebné vždy vysvetľovať tak, že hovoria iba o jednej veci. Nebolo by správne, keby sme chceli každému jednotlivému detailu prisudzovať nejaký význam. Vychádzame totiž z toho, že Pán Ježiš chcel v podobenstvách poukázať iba na jednu otázku, ktorú zvyčajne naznačil v záverečnej vete, ktorá už nebola súčasťou podobenstva, ale pridaná na záver ako poučenie pre svojich poslucháčov.

Dnešné podobenstvo o talentoch nám chce pripomenúť povinnosť prežiť svoj život v angažovanej službe pre Božie kráľovstvo. Boh každému človeku dal dary, ktoré sa musíme

snažiť zúročiť a predstaviť sa pred večným sudcom s konkrétnym dobrom vykonaným pre Božie kráľovstvo. Spomenutou záverečnou vetou môže byť múdroslovný výrok *Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má* (Mt 25,29).

Talent v Ježišových časoch predstavoval obrovskú hodnotu. Sluhovia, ktorí dostali talenty, sa ihneď dali do práce a získali ďalšie. Iba posledný sluha, ktorý dostal jeden talent, neurobil s ním nič. Zdôvodňoval to potom svojím strachom z pána. Príčinou bola jeho nedôvera v svojho pána. Možno nemal dostatok sebadôvery a dôvery aj voči svojmu pánovi.

Preto sa snažme mať pozitívny postoj voči Bohu a Cirkvi a urobme vo svojom živote niečo dobré, čím cielavedome prispejeme k šíreniu Božieho kráľovstva na zemi.

Mons. Anton Tyrol

Foto: Juraj Ďuríček

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentár k biblickým čítaniam - Tridsiata tretia nedeľa v cezročnom období „A“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)